

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-02-22
Besvaras senast
2019-03-12

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2018/19:98 Turkiska angrepp mot Manbij och närliggande områden

Afrinregionen i nordvästra Syrien var de facto självstyrande från 2012 genom lokala och i huvudsak kurdiska invånare. I januari 2014 deklarerades också regionen som autonom, och invånarna slapp till stor del det fruktansvärda syriska inbördeskriget fram till att Turkiet med allierade islamistrebeller (Operation Olive Branch) invaderade området i mars 2018. Inför och under Turkiets offensiv var omvärlden näst intill knäpptyst, och de modiga invånarna i Afrin som framgångsrikt stått emot Islamiska staten och andra brutala islamistgrupper fick heller ingen hjälp. Vräkningar, mord, kidnappningar och förtryck mot kurder har sedan det turkstödda övertagandet av Afrin blivit en del av vardagen, vilket visar på vad som kan vänta i andra kurddominerade områden som Turkiet vill ockupera.

Regeringen valde under 2018 att med stöd från sju av åtta partier stå bakom *Rådsslutsatser (FAC) om Syrien* (<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7956-2018-INIT/en/pdf>) där man med förhållandevis svaga uttalanden beklagat Turkiets grova brott mot folkrätten i syriska Afrinprovinsen. Samtidigt uttrycktes tydligt stöd till det som kallas för syriska interimregeringen. Den syriska interimregeringen har sitt säte i den kurdiska byn Azaz som för närvarande också är ockuperad av turkstödda rebeller. Denna gruppering har således också bildat vad som kom att kallas syriska nationella armén, vilket närmast går att betrakta som en hårdför islamistisk rebellallians som bedriver krig mot kurder i allmänhet och den väststödda alliansen Syriens Demokratiska Styrkor (SDF) i synnerhet.

Då den syriska interimregeringen genom den så kallade syriska nationella armén ansvarar för det fruktansvärda angreppet mot Afrin ter det sig en aning märkligt att Sverige uttryckt stöd för såväl förövare som offer i Afrinkonflikten. För undertecknad vore det självklart att man från svensk sida motsätter sig dem som varit en del av detta angrepp och i stället visar ett klart och tydligt stöd till SDF.

Margot Wallström har i tidigare frågor och interpellationer belyst vikten av att stå bakom de kurder som attackerats av Turkiet med allierade rebellgrupper, men ministern har inte nämnt hur man samtidigt kan stå bakom just de grupper som ansvarat för – och genomfört – detta fruktansvärda angrepp i Afrin. Ministern har i ett tidigare svar hänvisat till att de grupper och insatser som EU och regeringen stöder inte är väpnade utan snarare civila, men det ändrar inte

det faktum att man ger stöd till förövarna i konflikten. Att regeringen under föregående mandatperiod talat med två helt olika röster i frågan visar på ett behov av att nyansera sin hållning ytterligare och att det inom Regeringskansliet kan finnas en brist på kunskap kring vad som faktiskt sker i regionen, då förståelsen för vilka grupper som ansvarat för vad tycks vara limiterad.

Vad som har hänt i Afrin kan ses som en fingervisning av vad som kan hända i Manbijregionen väster om Eufrat. Turkiets auktoritära president Erdoğan och andra turkiska företrädare har under en längre tid uttalat hot om att anfälla hela detta område, och det har därför även skickats trupper till gränsen mot området. Utrikesministern har tidigare uttalat att Sverige förväntar sig att Turkiet respekterar FN:s säkerhetsrådsresolution 2401 om vapenvila i hela Syrien, men med facit i hand vet vi att så inte har skett. Turkiet har under en lång period nu brutit mot internationell rätt genom intåg i såväl Syrien som Irak, samt understött grupper som minst sagt kan anses vara terrorister.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Margot Wallström:

1. Varför uttrycker regeringen sitt stöd till samma grupp som ansvarar för offensiven i Afrinprovinsen, och kan regeringen komma att agera på ett liknande sätt vid ett eventuellt turkstött anfall av Manbij?
2. På vilket sätt menar regeringen att ett stöd till den turkstödda så kallade syriska interimregeringen, med säte i ockuperade Azaz, förbättrar kurdernas situation i Afrin, Manbij och andra delar av norra Syrien?
3. På vilket sätt menar regeringen att ett stöd till den syriska interimregeringen underlättar för målet om vapenvila i hela Syrien, inklusive Afrin och Manbij?

.....
Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders